

GAZETA DATCANII III

• REVISTA ILUSTRATA PENTRU TOTI •

GAZETA SA ENULUI

Ese la 5 și 20 a fie-cărei luni.

Abonamentul: 10 lei pe an, pentru Transilvania 5 florini, pentru străinătate 12 lei.

A se adresa tot ce privesce Redacția și Administrația Directorului-fondator și proprietar al „Gazetel Să enului” C. C. Datculescu, R.-Sarat.

Scrisore din Slanic.

Mă așeptam să regăsesc acest fericit loc, unde natura 'ți apare în totă strălucirea ei, mai înaintat pe calea progresului de cât 'l regăsi.

Șciam că se dăduse multe făgăduințe pentru a se face din'acéstă cea din tēi stațiune balneară a țerei, un aședēmēt unde or-ce vizitator să pōtă găsi confortul, înlesnirele și mulțumirele.

Credēm că prin punerea în circulațiune a Călei ferate Adjud-T. Oena și înbunătățirea drumului de la T. Oena la Slanic, acéstă localitate, înzestrată de natură cu prisosință, va face pași repeși spre progres.

Socotēm că celei mai bogate stațiuni balneare din țară, prin numeroșele și eficacele sale isvōre, nu 'i e permis a merge schiopătând pe calea progresului, ci în fie-care an avēntul să 'i fie marit.

Cunōșcēm că în urma decisivelor cercetări și analize, Corpurile legiuitoare votaseră subvenționarea acestui locaș dātator de sănătate, precum votaseră creditul de 2½ milioane lei pentru înbunătățirea Slanicului.

Șciam că în locul sātūțului de alăturarea începuse a se construi vile; că Slanicelul, satul cel nou, de mai la vale, se forma frumūșel; că Eforia S-tului Spiridon vīnduse terenuri pentru vile; că se făcūră licitațiuni pentru noi edificii...

Am regăsit, însă, Slanicul prea puțin schimbat de cum era în 1882 și părerea de rău 'mi a fost mare, căci am șciut a prețui nu numai dārnicia cu care natura a înzestrat Slanicul și înprejurimele sale, aerul învietor ce 'l rēsuffi la acéstă altitudine de v'ro 600 metri — și încă fiind în vale, necum de ai pătrunde în păduri sau de ai urea Puful or Cerbul ce 'ți apar falnici înaintea ochilor —; am prețuit nu numai clima sănētōsă și plăcută a Slanicului, bogatai vegetațiune și mārētai pozițiune, dar și eșcelentele ei isvōre care pe cât sunt de diterite soiuri, p'atāt sunt de eșcelente și înbelșugētōre.

Am cunōșcut Slanicul, am reluat din el noi puteri pentru lupta pentru existență, și d'aceea regret atātă regāsindul mai puțin progresat de cât merită, de cât dorese să fie!

Am vēđut sosind, în acest loc binecuvēntat, ființe cu trupul pătruns de bōle, plecând însănētoșite.

Am vēđut ōmeni cu moralul sdorbit de suferințe cari 'și au recāpātat speranța, ilusiunile și întārirea sufletescă, respirând înbālsāmatul aer al acestor munți și privind mārēta natură.

Am regăsit întineriți, freși și plini de noi puteri și energii, ființele ce sosiseră rupți de obosēla în urma unei munci neīnterupte, numai după o scurtă viețuire în acest loc de odihnă și întremare a simțurilor.

Dar la cāți le e dat a putea să se

bucure de acésta feerică localitate ?

La puțini, de óre-ce cei mai mulți se reîntorc de îndată ce ausosit, pentru motivul cel n. ai neînțeles în alte țeri :plec de óre-ce n'au unde șe-dea și chiar dacă ar găsi le e tēmă a nu se întórcce cu reumatismuri și alte bóle, căpătate în igrasiósele camere a unicului hotel al Eforiei, sau în unele din nouile vile construite, de óre-ce rândurile de apartamente din vechile clădiri sunt insuficiente, se închiriaza cu sesonul și cu un an înainte, iar cele mai bune se dau favoritilor.

D'aci urméză nu numai pierderi materiale pentru Epitropia S-tului Spiridon, dar — mai cu sēmă — pierderi pentru cei ce au nevoie de cură, de odihnă, de aer curat și cari nevoiți sunt a nu se bucura de bunele efecte a Slănicului. Unii mai întreprinđi stau în Tîrgul-Oena și în Slănicul, de mai încap, și cu mari deranjări vin la surse.

* * *

Slănicul, mai mult ca or-care altă asemenea localitate din țară, te face să simți că răsufli în un aer liber, sănētos, pacinic și că trăești departe de griji și plăceri vane.

Te observi că ai devenit mai vioiu, mai întinerit, mai simțibil, mai apropiat, mai vesel, mai încredētor, mai superior.....

Aci natura strălucește plină de tinerețe și, trăind în ea, te simți mai cu ilusiuni, mai întinerit. Fericit acela pe care datoriele și ocupațiunile sale 'i lasă puțința a 'și odihni și întineri trupul, inima și mințea — câtva timp — departe de orașe și aridele câmpii, pe aceste vremuri căldurose și cu aerul înbăcsit de praf și microbi de diferite bóle !

Slănicul, ție, redă noii puteri și întreméză sufletul și corpul. Slănicul, din un simțēmēt chiar de umanitate, trebuie pus la îndemāna fie-cărui. Pentru acésta nu e d'ajuns ca Statul să acorde subvenții, credite și să 'ți la-

se puțința d'a merge la băi plătind pe jumătate prețul biletului de drum de fier.

Statul trebuie să reamintēscă Epitropiei S-t Spiridon din Iași, că a cedat Slănicul acestui aședēmēt, pentru bolnavi și pentru a face din el uă mare și confortabilă stațiune balneară.

Statul, de voește ca să n'ajungem iarăși a ne îndruma, pentru băi și aer curat, peste granițe, urméză a obliga Epitropia a face din Slănic ce trebuie sē fie.

Lumea să nu mai fie isgonită prin lipsa de localuri și conforturi, la îndemāna celui sērac ca și celui bogat, de la acésta localitate unde natura a fost așa de darnică.

Epitropii, sau parte din ei, să fie îndatorați a șe-dea, în timpul sezonului la Slănic și obligați d'a se ocupa de cei ce viziteză Slănicul, iar nu de atacerele lor.

Drumurile și potecele să devie mai practicabile.

Regulele igienice să fie mai bine păstrate.

Dar mai mult ca tóte, să se reîncepă construirea nouilor clădiri cât de nezăbovit și cu mai multă inteligență să fie dirijată construirea lor.

* * *

Cu tóte lipsurile de la Slănic și cu tótă neglijența nouilor epitropi, Slănicul și împrejurimele lui nu mai încap de lume venită din tóte părțile țerei. Dacă n'ai p'acolo vr'o rudă sau vr'un prieten și ai sosit, rischezi să dormi afară și să nu ai unde mânca

Acésta învederéză cu prisosință cât e de bun aerul aci, cât de feerică e privelișcea și mai ales cât de minunate sunt apele din Slănic, de aflueză atâta lume în un loc unde confortul lipsește atâta.

Să nu se crēdă că petreceri sunt multe aci, afară de cele ce le procură excursiunile. Dacă plouă — lucrul fórte des p'aci — lumea stă închisă prin odăi, iar câți încap pătrund

în așa disa sală de cetire, unde n'ai ce ceti, dar poți a lua o bae de nădușelă.

Sau dat câte-va baluri și concerte și d-l Ionescu cu 2 actori dă reprezentații.

Fără îndoială însă că în zilele neploioase, se petrece mai bine, de orece se organizază excursiuni, la care iau parte mai multe persoane.

Uă fanfară (muzică militară) deșceptă, la orele 6 diminéța, pe vizitatori, apoi merge a cânta lângă sala de cură; iar la orele de mâncare și séra în așa disul „parc,” care nu e de cât o micuță grădină, réu îngrijită și în care veđi câți-va arbori și câte-va flori ordinare.

Medicul băilor e d-l Dr Rusu din Iași, în a cărui știință și inteligență îngrijire pôte a se încrede ori-ce bolnav. Un adeverat tip de om devotat științei și umanității și care pôte servi de exemplu de imitat multor colegi ai săi! În tot timpul 'l veđi ocupându-se de cei ce 'l cercetéză, cu un interes din cel mai mare, fără deosebire de pozițiune socială sau avere.

Un Babalác.

Slanic în 15 Iuliu 1888.

SALCĂMUL

Un abonat ne scrie următoarele din Doljiu:

Domnule Director,

Salcămului, eu 'i đic accaciul românesc pentru că el populéză ográzile sătenilor români, pe întinderi de 1 până la 5 pogóne, și se întrebuintéză la diferite construcții rurale.

Dar, Dumneđu — cum s' vede, prea gelos de binele sătenilor, cari s' bucurau de producțiunile acestui copaciu — 'i a trimis și lui o boală: să usucă din picidore; cója să umflă, se aspresce, devine chirpicidósă, prinde muschiu, avénd aparentă uscată; vegetațiunea láncezesce, frunza galbenă cade, ramurile mutilate, apoi móre.

Avénd curiositatea d'a tot privi acești copaci atacați am zărit, tocmai jos la rădăcina plantei, puțin cam în pământ, asupra nodului — o umflătură în cója, mai pronunțată și prăbușită ca buba coaptă, de jur împrejurul

trunchiului; dacă am tăiat cója, astfel umflată am găsit'o putredă și plină de nisce vermi mici, subțiri ca acu, lungi ca de 5—7—9 milimetre, de colóre albi gălbui. Eată, destructorul Salcămului: vermi aceștia sug sul plantei, determinându i astfel, moartea.

Cum să numesc acești vermi! cum iau ei nascere și în ce condițiuni? și cum îi putem estermina ca să nu mai atace salcămul? iată, cestiumi la cari, v' rugăm, a d'a deslegări științifice — satisfăcătoare.

Preot P. Stănescu.

Răspund abonatului nostru din com. Călărașu din plasa Jiu de jos:

— Salcămul obicinuit la noi în țară nu e indigen, ci de mult timp s'a adus din Virginia și în urmă, acclimatându-se fôrte bine, s'a răspândit atâta în cât 'l întâlnești pretutindeni și chiar prin grădini îngrijite, altoit cu alte specii mai înpodobitoare cu frunziș și flori frumoase.

Acest salcâm e tipul genului Salcâm și are numele științific Robinia Psseudo Acacia și dacă ați cerceta colecțiunile acestei reviste, veți vedea că s'a vorbit de dânsul.

Acest arbore, care pôte crește până la 10 stânjeni înălțime, e nu numai umbritor, înpodobitor prin mirositoarele și numeroasele sale flori albe, dar e și trebuincios ca lemn de construcțiune, ca copac rustic și bun de plantat chiar prin locurile cele mai nisipoase, d'asemenea foile sale constituiesc un bun aliment pentru vite, iar din rădăcinele și cója sa se pôte extrage un principiu zăhăros bun contra tusei.

În România sunt mai multe păduri de Salcâmi plantați de mâna omului și cari au crescut fôrte repede și au adus mari servicii. Se mai numesce și „Salcâm alb,” iar în Oltenia „Da-fin.” Se găsește în tótă România și s'a naturalizat în chipul cel mai mare. 'l priesce cu deosebire în pământurile ușore și puțin cam révâne. Lemnul său e tare și tumurlucii și piloții de Salcâm țin multă vreme. Se pot cultiva cu succes — precum se observă la liniile noastre ferate — pentru oprirea și întărirea locurilor nisipoase, a terasamentelor și pentru în-

grădiri dacă se plantează des și se tund regulat.

Numele de Robinia vine de la numele botanistului Robin căruia 'i la dedicat Lineu, de ôre-ce acesta a adus pentru prima ôră, la grădina plantelor din Paris, din America de Nord semințele acestui copac ghimpos. Grație rădăcinelor salcâmului se consolidează chiar în România o mulțime de pământuri nisipoase, făcându-le chiar fertile și dând prin lemnul său, frumos colorat, lemne de construcțiuni și pentru foc cel mai călduros lemn de încălzit.

Se înțelege că e vorba de Salcâmul comun (Robinia Pseudacacia), iar nu de cele alte varietăți de Salcâm cari se cultivă la noi pentru înpodobire, precum :

Salcâmul viscos (Robinia Viscosa) care crește puțin mai mic ca precedentul, mai stufos, dând flori albe bătând în roz și deosebinduse prin viscositatea ramurilor sale mai tinere care sunt foarte cleiôse.

Nici de speciile pitice cu florile galbene, roze etc, nici de cele përoșe cu florile mari roșii, nici de cele ce cresc în formă piramidală sau de cele cu frunzișul mărunț, care tôte, fiind destul de rustice, pot suferi gerurile de la noi și se găesc prin grădini, mai ales altoite pe salcâm obicinuit, de cel dintâiu grădinar, de ôre-ce salcâmul cu florile mari roșii, cu frunzele mărunte și cel care crește în formă rotundă se prind lesne, sunt rustici și cresc repede. Salcâmul përos cu florile mari roșii, are lemnul foarte fraged și cum se îngreoe mult de mulțimea florilor trebuie a se tăia foarte des spre a nu se rupe de vânt; asigurându-se prin acêsta și înfloriri repetate în cursul aceluiaș an. *Salcâmul* piramidal, trebuie d'asemenea, retezat primăvara, de ôre-ce lăsându'l a crește în voe, nu 'și păstrează frumêsa sa formă și frunzile nu mai cresc des de cât în părțile de sus, unde sunt ramuri tinere.

Salcâmul obicinuit se sémână prin

Aprilie în un pământ fără burueni; tómnă se curăță și după trei la cinci ani se răsădesce. Rădăcinele salcâmului sârăcesc mult pământul; d'aceia nu e bine a se avea salcâmi pe lângă copaci roditori.

Prin părțile de lângă marea Mediteraneană se găsește, prin grădini, un fel de salcâm a cărui frunze sémână cu a inului.

Sunt o mulțime de specii și varietăți de salcâm și chiar de florării.

Din Acacia adevărată care crește în Egipt, curge și s'adună — din ramurile și trunchiul său — guma arabică.

Despre inamicii Salcâmului voi vorbi în un număr viitor. Pân'atunci sper că mi se va trimete specimene din acele insecte ce spune abonatul nostru că a atacat salcâmi din comuna Călărașu.

D.

MEDICUL PRACTIC

pentru locuitorii din orașe și din sate, elaborat după teoriile celor mai eminenți Doctori.

Încălțăminte trebuie se fie potrivită pe picior ca să nu cauzeze nici uă supărare la umblat. Unii fără a ține sémă dacă piciorle stau comod sau nu, 'și fac uă încălțăminte strâmță și cu niște tocuri 'nalte de tot care cauzază negi și cele mai mari vătămări cari rêmên incurabile tótă viața. În timp de vară trebuie purtat nă încălțăminte cât se pôte de ușoră, și potrivită piciorului; pre când în timpul iernei trebuie purtat cisme cu carâmbi, galoși, și alte cari ne apără piciorle de frig și de umezêla. E un obicei foarte urit de a umbla desculț pe stradă și omul cel mai sărac trebuie să cante a fi încălțat, ast-fel după cum trebuie a fi înbrăcat.

Corsetele, de care uséză femeile din orașe, și a căror modă a început a se întinde și pe la țară, deși sunt combătute de higieniști ca vătămătoare sănătăței, totuși se pot purta de persoane sănătoșe și în vêrstă, fără însă a șnurui corpul prea tare, după cum tac multe nerôde că se strâng așa de tare, în cât 'și perd respirația și cad în leșin. În tot cazul femeile îngreunate trebuie a se feri de a purta corset, asemenea copilelor care n'au ajuns etatea, nu trebuie a li se aplica corse-

tul încă, căci e tot ce p^ote fi mai lovitor fragelei lor organizațiuni.

Brăul de lână obicnuit de o parte a populației noastre rurale, e p^atât de folositor în timpul ernei și a muncii, pe cât de vătămător e chinul sau brăul de pele care taie și încinge mijlocul peste măsură.

Cojocul sau gheba încălzește spatele în timpul ernei de minune, însă el trebuie să fie îngrijit a fi cât se p^ote de curat, și a nu exala mirosuri urite. Mulți din sătenii noștri au urâtul obicei că p^ortă vara și iarna aceeași îmbrăcăminte, și nu ține de loc în schimbările timpului. Iarna în gerurile și viscelele cele mai mari e în stare a umbla desculț și cu pieptul despoiat, și vara în luna lui Cuptior chiar în stare a umbla cu cojoc, cu uă căciulă mocănească cât uă gălătă, și încălțat cu nișce cisme mari și grele, ca cum cine știe ce frig e. Acest urit obicei l'are sătenul că se îmbracă *vara* cu îmbrăcăminte de *iarnă* și vice-versa, și tot ast-fel face și sătenca; și apoi ne mirăm că atâtea b^ole se incubeză în sate, tocmai acolo unde aerul curat e în abundență.

Ciorapii sunt făcuți cu scopul nu numai de a apăra picioarele de frig, dar încă de a absorbe nădușela. Ciorapii de lână sunt buni de purtat numai iarna, însă nici de cum vara. Este chiar bine dacă omul se p^ote deprinde vara ca și iarna a purta ciorapi albi curați și întregi de bumbac, și numai în timp de b^olă, de geruri prea tari, sau igrasie a purta ciorapi de lână.

Pentru că hainele se p^otă produce un efect asupra sănătății, trebuie a fi întrebuintate după timp, adică iarna trebuie a ne îmbrăca cu haine căldurose și vara cu haine răcoritoare. Cu t^ote că temperatura corpului omului diferă foarte mult una de alta. Corpul care e întărit prin întrebuintarea desă a băilor reci, simte mai puțin frig de cât acela care trăește în neurățenie, chiar de e îmbrăcat cu coj^oce. Acela care e săn^otos și mereu în câmp la aer, nu simte așa ușor schimbările timpului. Acela care e bolnav sau slab de constituție, simte îndată cea mai mică mișcare a timpului, și trebuie a se feri tare mult de v^ont sau de răcelă, și mai cu s^omă de umez^olă.

Copii trebuie pădiți asemenea de v^onturi prea tari, și îmbrăcați tot deuna *curat* și comod, ast fel ca să p^otă circula sângele, cu ușurință. Imbrăcăminte dar e în acelaș timp și un mijloc de educație foarte practic. Copii trebuie învățați de mici a se deprinde la ordine și curățenie. Când se desbracă să nu risipescă hainele prin t^ote colțurile casei, ci a 'i deprinde a le îndoi frumos, și a le așeza într'un loc destinat, ast fel ca dimineță să le găsească cu ușurință, spre a se putea îmbrăca îndată după ce s'au sculat. Persoanele

cele mai sărace dacă au minte pot a face ce copilul lor să aibă cel puțin două rinduri de hainuțe. Hainele noi de s^orbătoare se fie păstrate cu îngrijire, și ținute în cea mai mare curățenie. Acei cari se invață din mică copilărie a se îmbrăca singuri, și a fi cu băgare de s^omă a nu păta sau rupe hainele așa ușor, rămân deprinși, și pentru când se fac mari, la ordine și la curățenie; și la v^oiagiuri nu mai au trebuință de ajutor strein pentru a 'și așeza lucrurile în g^emantane, lași, etc. Hainele bine înțeles că nu trebuie a fi nici o dată luxurioase, ci cât se p^ote de simple, bine croite și potrivite pe corp, cât se p^ote de curate se fie, fără pete, mototilituri sau rupturi pe ele.

Un amic al poporului.

ȘOARECII DE CÂMP, POPONETII

Am mai arătat în această revistă stricăciunile ce cauzază cerealelor, difecțiile specii de șoreci de câmp. Stricăciuni cari, în unii ani, mai ales în holdele de prin prejurul locurilor nearate de cât-va timp, devin foarte însemnate.

„Mișune,” adică provisiuni de iarnă a șorecilor de câmp, se găsesc în toți anii, t^omna pe câmp; în unii ani, însă, aceste grămăjui, acoperite cu pământ, le întâlnești foarte apropiate unele de altele, în cât veți t^omna, săteni adunând, aceste provisiuni de spice de diferite cereale, chiar în căruțe.

Prin această adunare a provisiunilor șoricilor de câmp se mai aduce și serviciul d'a se lipsi șorecii de hrană pe timp de iarnă și ast-fel a face să piară un mare număr. Această culegere și destrugere a mișunelor trebuie a se face cât de târziu, de ore-ce șorecii, căror le-ai luat provisiunea de spice, se pun a 'și o reface fie chiar cu mohor și alte erburi.

Cum șisei, sunt mai multe specii de șoreci de câmp:

Unii cari trăesc, iarna, prin găurile ce 'și fac în pământ, alții, trecători (migratori), pe cari 'i veți pe câmp numai în unii ani iar în alții nu 'i mai veți sau în mic număr, ast-fel că nu scii ce au devenit; în fine alți șoreci cari se refugiază erna prin șire, leși și magazii.

În România șorecii de câmp cari sunt mai stricători când se ivesc în mare număr sunt aceia ce se numesc și *Poponeți*. Sunt destul de mari și lungăreți; au părul gălbui și 'și fac găurile lor în pământ drept în jos, prin prejurul holdelor de pe lângă drumuri mari sau prin țelinele și iamașurile ce învecinesc holdele de grâu, secară, orz și ovéz. Sunt foarte înți și când te ved trecând se ridică în două picere, alérgă și s'ascund în bortele lor și de nu mergi spre dânșii stau cu capul eșit din bortă și te privesc, pentru a eși îndată ce te ved că te depărtezi.

Poponeții sunt foarte stricători și nu rare ori veți tóte mărginele holdelor de prin prejurul locurilor mai tari, unde 'și aleg de preferența locuința, tunse de spice pe uă lățime însemnata. Ei strică nu numai mâncândule, dar mai ales tundéndule.

Cel mai bun mijloc de stărpire a acestor mamifere stricătore e în a astupa, cu călcâiul, séra, bortele și a pune a doua-đi, în cele ce le găsești deschise, hapuri otrăvite, făcute cu mălaiu sau făină și apoi a se astupa bine bortele pentru a nu se otrăvi păsările domestice sau alte animale ce ar trece p'acolo. Înutil d'a spune că trebuie să se procedă cu multă băgare de sémă. Mai puțin primejdios e, însă, metoda unor jitari, cari 'și dreséză câinii pentru a prinde și ucide aceste rođetóre. Apoi mulți șoreci de câmp se înpuținéză prin vânărea ce le face păsările răpítore de nópte, și în urma erņurelor grele.

Unii obiceiuesc a 'i ineca turnând în găurele lor apă; acest mijloc e bun dar migălos.

Una din gravurele din'acest număr representă specia de șoreci ața de stricători holdelor de cereale și de legume numită și *Arvicola arvalis*, sau *Campaniolu de câmp*, care se distinge de cei alți șoreci prin ochii mai mici și prin códa mai scurtă.

C.

PARA „NOUA FULVIE“

Peri pentru cultura în formă de evantaliu

Gravura de alături infăcișéză una din cele mai bune și fertile pere de păstrat pe iarnă

Fructul „Nouei Fulvii“ e destul de mare, avénd forma piriformă dupe cum se vede în gravură. Pielíța fructului e gălbue, bătând în auriu roșcat în partea despre sóre. În'ăuntru fructul e, de și cam tărícel, dar fraged și zemos, de un gust foarte bun și aromatic.

Acest arbore a cărui fruct 'l apucă gerul încă necopt 'și sfârșeșce cóce-rea, pe rafturi sau în or-ce loc sănătos unde se păstrésă, tocmai prin Decembrie.

În România se găseșce altóe din'acest pěr târđiu, pe care 'l recomand persónelor cari doresc a 'și cultiva peri în formă de palmetă și evantaliu, de óre-ce crăngile Nouei Fulvii, avénd tot d'auna tendința d'a creșce în jos și lături, póte fi cultivat mai cu înlesnire sub o forma lăturalnică și jóșă.

În forma de evantaliu se mai póte cultiva și următórele pere cu vegetațiunea neregulată și cu tendința ramurelor în jos ca și Noua Fulvie: *Bon crétien de vara* și de iarnă, *Beurré Gris*, *rance*, *Colmar Nélis*, *Crassanes*, *Marie-Louise*, *Joséphine de Malines*, *St. Germain*, *Royale d'hiver* etc.

X.

Flori sêlbatece din România.

(Urmare).

MUMA PĂDUREI SAU REGINA PĂDUREI

(*Asperula odorata*)

Acéstă drăguță plantă aromatică, din familia Rubiaceelor, mult iubită și culesă adesea-ori de Regina nóstră prin pădurele de la Sinaia, unde creșce cu înbelșugare, e vivace și se găseșce mai ales prin părțile umbróse și umide.

Florile sunt mici, albe, avénd un

miros foarte suav și deosebit, înflorind în luna Mariei....

Câte-va din'aceste drăguțe floricele indigene cul se și trimese de M. S. Regina, Dómei Maria Rosetti, au devenit și mai mirositoare dupe ce s'au uscat....

Prin prejurul Rinului (Germania) acéstă plantă — pe care o înfăcișeză una din gravurele din'acést număr — serveșce pentru fabricarea vinului de Maiu (mai Wein) care e uă amestecătură de vin alb ales de Rin cu părțile verđi a acestei plante, cărei 'i dicese și *Regina pădurelor*.

Inglejii numesc acéstă micuță plantă *Woodruff*, olandejii *Lieve vrouwebedstroo* și germanii *Waldmeister*. Semințele sunt cenușii, cam țepóse, rotunjioře, dar planta acéstă, mirositoare în tóte părțile sale, dă puține semințe, d'aceia recomand cetitórelor mele care doresc a'și planta în glastări acéstă plantă iubită de Regina nóstră, a lua, de prin păduri, rădăcini și a le planta în pământ bun argilos.

Numele botanic de „Aperula,” vine de la latinescul *Asper*, alusiunea fiind făcută la aspectul celor mai multe *Asperule* care au un fel de peri aspri.

Numele vulgar de „Muma pădurei,” ce s'a dat acestei drăguțe plante gazonante, nu șciu de unde 'i vine.

LAURUSCA sau VIȚA SĚLBATECĂ (*Vitis vinifera*).

Sub numele de Lăuruscă sau Răuruscă, viță sau vie sĚlbatecă, se cunoșce copăcelul rămuros care se întinde foarte mult și se agață, cu cărceii, și cu tulpinele sale sarmentóse, până prin vĚrfurile celor mai înalți copaci și care se găseșce, cu îmbelșugare, prin păduri, crânguri și prin unele grădini.

Vița sĚlbatecă ține de familia Ampelideelor, adică a Vițelor de vie (de la numele elinesc al viei (*Ampelos*). Foile acestei dicotiledóne polipetale sunt alterne, iar florile sunt aședate

în ciorchini, opuse toilor. Frunzele și florile sĚmană celor de vie cultivată.

Tóte numerósele specii și varietăți de vie provin din vița sĚlbatecă, fie chiar din aceea ce o gasim în stare sĚlbatecă nu numai la noi în țară dar în tóte regiunile temperate a le Europei, iar nu numai din vița sĚlbatecă de prin Asia centrală, Asia australă sau Indiile orientale, precum spun istoricii viei și mitologia.

Vița de vie se cultivă de când a început civilizațiunea pe care a urmat'o, și adi există în ambele continente vr'o 20 specii și varietăți numeróse, cu rodul mai mult sau mai puțin bun, dupe specie, expozițiune, localitate și dând vin p'atât mai ales pe cât pământul în care se cultivă e mai inpropriu pentru cultura cerealelor și p'atât mai mult și mai prost pe cât pământul e mai bun pentru cereale.

Vița sĚlbatecă sau Lăurusca, pe care o întâlnim așa de des prin păduțele nóstre și chiar prin grădini acoperind chioșcurele, e de uă vegetațiune mult mai viguróasă ca Vița cultivată; creșce mult mai repede și mai lung și — curios lucru! — numai dacă nu o tai, ci o lași a creșce și a se întinde în voe, dă róde. In orice ce cas, adică tăiată sau nu, înfloreșce mai mult ca Vița cultivată și florile 'i sunt mai mirositoare și mai timpurii, dacă se cultivă prin grădini ca plantă umbritóre unde mai tot d'auna se scutură florile și nu rodese.

Vița sĚlbatecă nu a fost pân'acum atacată de bólele viței cultivate. Cărceii Viței sĚlbatece sunt — ca și a Viței cultivate — cam acrii și au proprietăți diuretice și diaforetice. Apa de viță are calități vindecătóre și curățitóre a ochilor. Ciorchinii cu struguri sunt mici și scurți. Bobițele rotunde, micuțe cu cója tare, negricióasă.

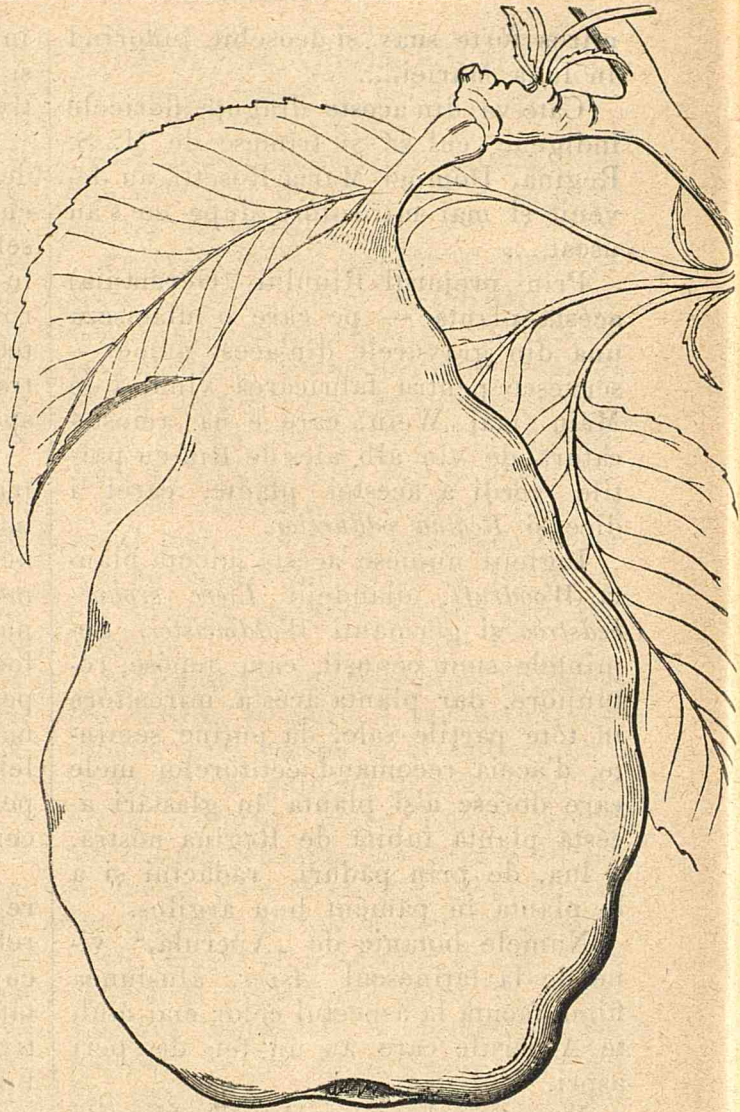
Una din gravurele din'acést număr represintă în un mod fidel și în mărime naturală ciorchinii Viței sĚlbatece.

Anghelica Arhanghelică. (Expl. în'acest No).

— Uă flóre iubită de M. S. Regina —
Asperula odorata sau Regina Padurelor —
(Explicăția în'acest No.).

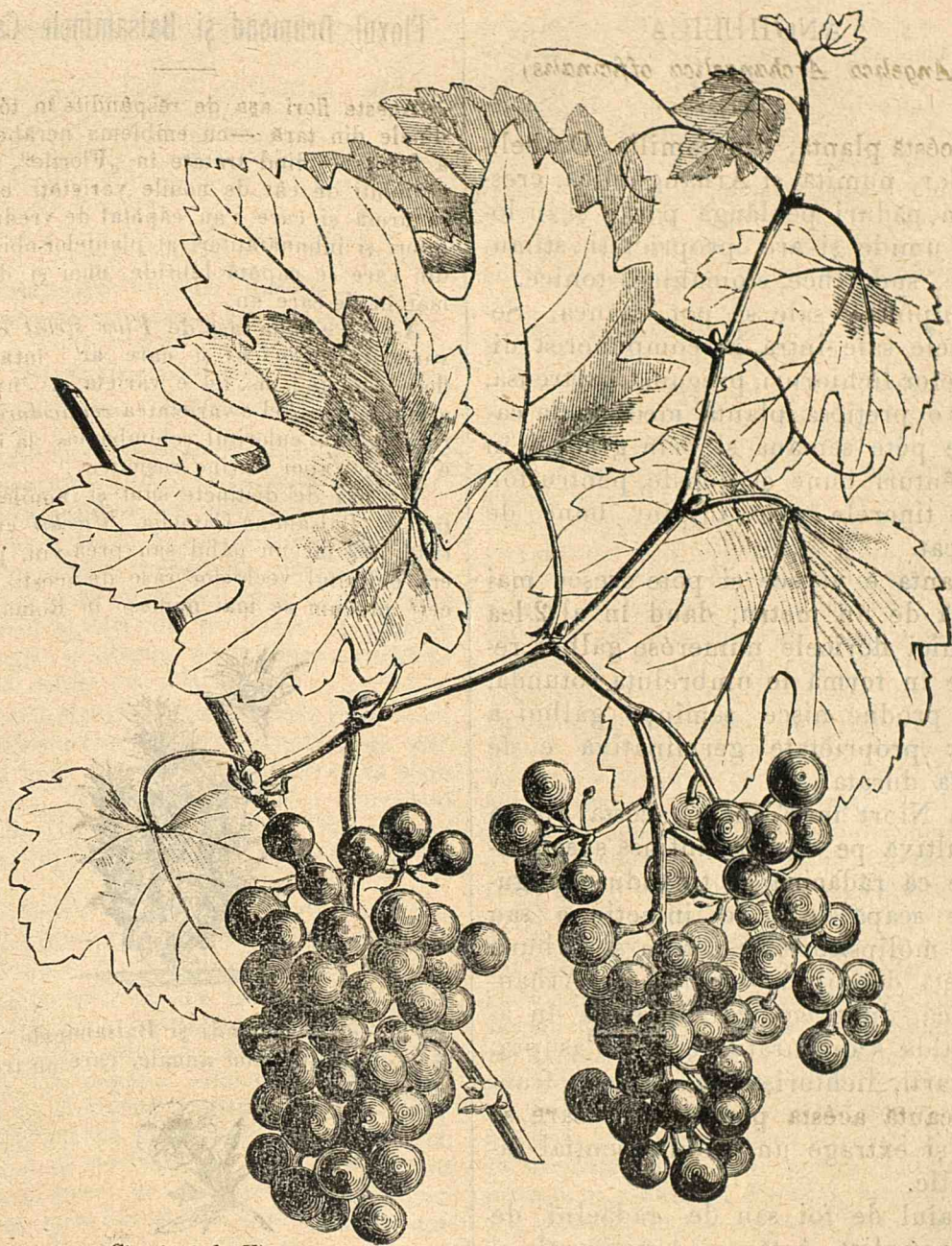
Para de iarnă „Noua Pulvie“ (Explic. în'acest No.)

Impatiens Balsamina var. Camellia.
(expl. în'acest număr).

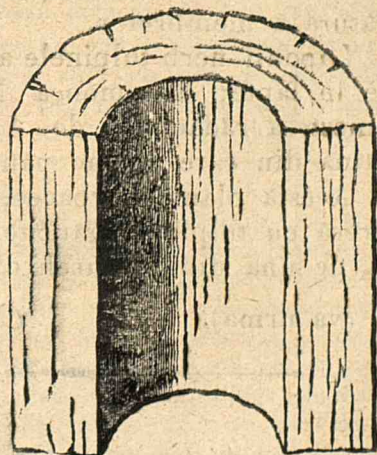
Phlox Drummondii nana var.
(expl. în'acest număr).

Ciorchini de Viță sălbateca în mărime naturală (Explică cașia în'acest No.)

Sôrecele de câmp.
(Esp. în'acest No.)

Fragment de côișe de Salcâm.
(Explică a în'acest No.)

ANGHELICA

(*Angelica Archangelica officinalis*).

Acastă plantă, din familia Umbeliferelor, numită și Arhanghelică, crește în păduri pe lângă pârâe și în locuri umide și are proprietăți stimulante, sudorifice, stomahice, tonice.

Tulpinele sale se pot mânca. Semintele sale intră în compunerea diferitelor lichioruri, precum Chartreusa.

E o prețioasă plantă medicinală care se poate semăna și prin grădini în pământuri bune și umede, pentru foile și tinerele sale tulpini bune de mâncat.

Planta e vivace și poate crește mai înaltă de un metru, dând în al 2-lea an mici floricele numeroase gălbui reunite în formă de umbreluță rotundă, care produc niște seminte gălbui a căror proprietate germinativă e de scurtă durată.

La Niort în Franța, această plantă se cultivă pe o scară întinsă și se pretinde că rădăcina sa ținându-se în gură te scapă de orice infecțiune sau bătă molipsitoare. Se face și o bună dulcătă de tulpini tinere de Arhanghelică, dupe ce prin opărire în apă caldă s'au curățit de cōja d'asupra. Cotetarii, lichioristii și spițerii franceși caută această plantă, din care se poate și extrage un uloiu esențial aromatic.

Ceaiul de foi sau de rădăcini de Arhanghelică, întărește stomacul și vindecă bólele de ameteală și tremurătura a membrilor.

Laponii fierb tulpinele acestei plante în lapte; d'asemenea Norvegienii amestecă rădăcinile de Angelică cu făina din care și fac pâinea.

Acastă plantă herbacee, destul de grosă cu tulpinele găurite, e înfăcișată de una din gravurele din'acest No.

(va urma).

C. C. D.

Flozul Drumond și Balsaminele Camelii

Aceste flori așa de răspândite în toate grădinele din țară — cu emblema nerăbdării și a focului — fiind tratate în „Florile“, nu voi reaminti de cât de nouile varietăți obținute în urmă și care s'au căpătat de vrednicii iubitori și înbunătățitori ai plantelor obicinuite, din care se capătă hibride noi și de soiu, mai în fie care an.

Ast-fel e noua rasă de *Flox stelat* cu noua varietate *splendens* și care ar înfăcișarea florei stelată; ast-fel e varietatea învârgată a florelor; ast-fel e varietatea *versicoloră* a căror flori cu coloritul schimbăcios, la început e violet ș'apoi devine roșietic.

Tot așa de distincte sunt și nouile varietăți de Balsamină Camelia *liliechii* cu coloritul fres iar nu palid sau prea viu, precum era coloritul vechielor rase de acești „Copăcei“ precum se mai numesc în România.

Phloxul Drumond și Balsaminele Camelii sunt plante mici anuale, care nu trebuiesc

să lipsescă din nă grădină de flori. Cultura e foarte lesnicioasă, vegetațiunea repede, rășădela ușoră și înflorirea înbelșugătoare. Varietățile noi sunt plante de merit și ele trebuiesc preferate.

C.

In cestiunea Expozițiunii din 1889.

D-l Al. Curen ne trimete spre publicare în „Gazeta Sătenului” următoarea copie a supliciei ce adresă d-lui Președinte al consiliului de miniștri.

Cu această ocaziune exprimăm din non dorința noastră ca românii să participe în un chip onorabil la această întrecere a muncii.

Domniei-Salle

Domnului Theodor Rosetti

Președintele Consiliului de miniștri.

Domnule Președinte,

Domnule Ministru,

Ați citit câte apelul ce am adresat compatrioților mei, spre a-i îndemna de a lua parte la Expozițiunea din 1889.

Am credința că guvernul român nu poate fi ostil unei idei iminamente naționale și de aceea viu a vă ruga să bine voiați a vă face apărătorul acestei idei pe lângă Majestatele Lor Regele și Regina și pe lângă onorabilii d-văstră colegi din minister.

Din considerațiuni, care, pentru mine unul, nu și aveau locul pentru România, dar care poate că sunt destul de temeinice ca să n'am ce obiecta, dacă le-ași cunoșce — guvernul d-lui Ión Brătianu a declinat invitațiunea Franciei de a lua parte la Expozițiunea din 1889.

Dar, după cum am dis în apelul meu, această împrejurare nu trebuie să împedice pe Români de a expune.

România, ca Stat mic și nou, are nevoie de a se face cunoscută lumii, atât din punctul de vedere național, cât și din interes economic. Ca națiune, suntem încă puțin cunoscuți în Occident, cu tot șgomotul ce făcurăm la Plevna în 1877-78. Cărui Român, călătorind în streinătate, nu i-s'a întâmplat să întâlnească oameni de almintrelea luminați, neșciind să facă deosebirea între noi și Bulgari, Sârbi, Greci, etc. întrebând de ce rasă suntem, ce religione avem, ce limbă vorbim, cu un cuvânt, tratându-ne ca pe un soi de sălbateci încă puțin cunoscuți de pe țărmurile Nigrului sau ale lacului Tanganica! Și acesta ni se întâmplă nouă, Românilor, nu numai în țările foarte depărtate de a noastră, ca Franca, Anglita, Germania etc., dar chiar și la vecinii noștri, în Austria.

Nu mai departe de cât alaltă eri, aflându-mă la principele George Știrbei, în minunatul și feericul său castel de la Courbevoie (Chateau de Becon), fui presintat unui bătrân amiral francez care a făcut de mai multe ori ochul pământului și pentru care globul pământesc mai că nu mai are nici un secret. Vorbind de România, de-odată amiralul mă întrebă: — *»Quelle religion, avez-*

vous la bas?« — La religion grecque, mon amiral.« — »Malheureusement!« adăose principele. Vădui îndată că bătrânul amiral cunoșcea mai bine poporele de pe cōstele Africeii de cât pe Români.

Să nu acuzăm pe acești oameni de ignoranță, căci ei știu multe și cunosc multe popore din univers. Dacă pe noi ne cunosc mai puțin, vina e numai a noastră. Ca să ne cunoască, trebuie ca noi înșine să ne prezentăm lor.

Apoi ce ocaziune mai minunată de a se face cunoscut lumii întregi, de cât o expozițiune universală și încă o expozițiune care se ține în capitala lumii, în incomparabilul Paris, unde, în timpurile normale, populațiunea floantantă e evaluată la câte va decimi de mii de suflete pe zi.

Un lucru românesc, expus la Paris în intervalul de șase luni, cât va dura expozițiunea, va fi văduț de mai multe milioane de perechi de ochi ale persoanelor celor mai de frunte de pe totă suprafața pământului, fără a socoti pe Francezii. Și ore nu e în interesul economic al țerei, ca produsele sale să figureze într'o asemenea expozițiune, să fie văduțe, pipăite, apreciate de milioanele de oameni care vor trece pe lângă ele? Printre aceștia câți nu se vor găsi, cari să aibă ideea de a veni cu capitaluri în România, spre a întemia industriei sau a forma societăți, pentru exploatarea rațională a pământului, capabil de a ne produce întreit și împătrit de ce ne produce astăzi?! Apoi de n'ar fi de cât industria casnică a țeranței noastre, a le cărei produse sunt atât de admirate de toți streinii cari le ved, tot ar eși un folos pentru țară. Sunt sigur că expunând scōrțele româneșei, costumele naționale, broderiile de tot felul, cu un cuvânt tot ce produce mâna artistică a femeii române, se vor deschide în streinătate debușeuri pentru toate aceste articole și societatea *Furnica*, va priimi atâtea comande în cât nu le va putea satisface pe toate. Va fi destul să se șcie că se află în România o casă de comerț la care comerciantele streine poate găsi aceste articole.

De vreme ce am intrat în contact cu lumea civilisată, și am construit drumuri de fer și am făcut din țara românească Regat, cu ambasadori acreditați pe lângă toate puterile, și vrem să avem port la mare și nu șciu mai ce, apoi să ne ținem întru toate în rându oamenilor și să nu ne dăm înapoi când ne poșteșce o națiune, mare ca Franca, la joc cu cele l'alte națiuni. E foarte frumos să invităm națiunile străine să trimetă represintanți la manevrele armatei noastre și să arătăm ce progrese însemnate am făcut în arta de a distruge, dar e și mai frumos să arătăm și progresele ce am făcut, în arta de a crea. — Au doră numai atât să arătăm lu-

mii că suntem un popor vitez și că avem în țara noastră soldați bine dresați, baionete ne numerate și tunuri mari și multe plătite cu bani scumpi d-lui Krupp, și se nu arătam — când se presintă ocasiunea — și produsele muncii pacinice ale plugului și ale acului de cusut? Nu-i vorbă, e foarte bine ca lumea să ne știe de frică, dar și mai bine e ca lumea să ne iubescă și să ne stimeze pentru talentele noastre pacinice.

Prințului Bismark, 'i dă mâna să dică în Parlamentul german: — »Voi ca totă lumea să se teamă de noi!« — Și încă nu știu dacă o asemenea fantaronadă nu 'i șede rău chiar puternicei Germaniei. Dar, în fine, Germania se poate lipsi de multe de care noi nu putem și nu trebuie să ne lipsim. Ceea ce face ca în ciuda Franciei, nu urmăm ca și noi s'o facem, cu atât mai vârtos că Românii nu le e ciudă pe Franca, din contra.

Și apoi trebuie ore să imităm întru tot și întru toate pe Germania și numai pe Germania? Curios de a ști care sunt națiunile din lume care au urmat exemplul Germaniei, m'am dus la Direcția Generală a Expozițiunii, spre a lua informațiuni, și iată ce am aflat:

Vor participa la Expozițiune în mod oficial:

Elveția, Norvegia, Serbia, Grecia, Monaco, San Marino, Statele-Unite din America de Nord, toate Republicele din America de Sud și din America Centrală, Mexicul, Japonia, Siamul, Marocul, Republica sud-africană, Transvaal, al cărei guvern a votat zilele acestea 75,000 fr. pentru acest sfârșit.

Vor participa în mod privat:

Marea-Britanie, Belgia (cu subvențiune din partea guvernului) Țările de Jos (Holanda), Austro-Ungaria, Rusia, Italia, Spania (cu subvențiune de la guvern), Luxemburgul, Egiptul, diferitele posesiuni coloniale.

De aici se poate vedea că toate popoarele din lume vor participa la Expozițiune, căci singurile excepțiuni sunt: Germania, Danemarca, Portugalia și Turcia. Dar mulți din industriașii acestor patru țări, în care nu s'au format comitete naționale, vor expune în mod independent, fiind în cazul acesta tratați pe același picior ca expozanții francezi. Numai pentru România nu se făcuse absolut nimic, nu se publicase în țară absolut nici o îndrumare pentru industriași, ast-fel că dacă nu vom constitui un comitet național, un român n'ar mai putea astăzi expune nici cel mai mic obiect, de orice a trecut de mult termenul pentru admisiune.

Guvernul d-lui Ión Brătianu a declinat, încă de la 14 Iuliu anul trecut, invitațiunea Franciei. El a justificat refuzul său pe cuvintele de economie. — »Ce fericită țară!« — și-o fi dis Franciei, »unde guvernul îngri-

jește așa de bine de finanțele publice, în cât se ferește de cea mai mică cheltuială de prisos! Visteria României trebuie să fie în-bicșită de aur!«

Dar noi, bieții de noi, scim din nefericire, prea bine la ce serviau asemenea economii.

Ministrul afacerilor străine al României, declarând că guvernul nu poate lua parte la expozițiune, se arăta însă generos pentru espunătorii români, căci adăoga îndată după aceea: »dar cu toate acestea guvernul român se va pune cu totul la dispozițiunea espunătorilor români și le va da .. ghicici ce?... toate informațiunile necesare.« Trebă mare! Ei bine, nici atâta n'a făcut guvernul d-lui Brătianu. N'a dat absolut nici o informațiune țerei asupra condițiunilor de admisiune — pe care ar fi trebuit să le publice în *Monitor* — ast-fel că termenul a trecut de mult, fără ca vr'un industriaș român să fi știut ceva. Ba mulți credeau că guvernul va lua parte și așteptau invitațiunea.

Apoi mai comitea și o necuviință, căci întreba adică, trimițând o comisiune de studiu la expozițiune »că ar avea sorti de a fi bine primită de guvernul Republicii Franceze« O asemenea întrebare nu era numai de prisos, dar constituia așa dicând o necuviință diplomatică, căci prin ea guvernul român punea la îndoiala urbanitatea guvernului francez și a Franciei, urbanitate care nu s'a desmintit nici o dată și care cu atât mai puțin se putea desminti acum, când Franca invită pe guvernul român la o serbar. Acesta e tocmai ca și când cineva, invitat la masa cuiva, ar răspunde: »Ași veni, dar doresc să știu mai întâi dacă n'ai să mă iei cu câinii la gônă.« Cel puțin așa a interpelat guvernul francez întrebarea României.

Observați, vă rog că guvernul român n'avea bani ca să ajute pe espunătorii români la o întreprindere curat națională, dar ar fi găsit pentru aceia dintre amicii guvernului cari, sub pretest de a compune o comisiune de studiu, ar fi dorit să viziteze expozițiunea pe socotăla Statului. Cine știe dacă suma cheltuită de »comisiunea de studiu« n'ar fi fost mai mare de cât aceea necesară pentru participarea României în mod oficial la expozițiune.

Mă resum, Domnule Președinte al Consiliului.

Vă rog să mă ajutați a repara greșala comisă de predecesorii d-vastră. Dacă nu sunt cuvinte destul de puternice care să se opună, apoi reveniți asupra deciziunii guvernului trecut și faceți ca România să participe în mod oficial la expozițiunea din 1889. Dacă rațiunea de Stat se împotrivesce acestei idei, apoi cel puțin acordați comitetului național ce se va constitui o subvențiune, cum

și toate înlesnirile de transport, pentru ca întreprinderea să aibă un deplin succes și să facă onoare țării.

Sunt sigur că patriotismul d-văstre luminat Vă va dicta ce e mai bine de făcut în interesul României.

Românii au arătat în 1877-78, pe câmpiile Bulgariei, că știu să fie bravi cu arma în mână. Să arate în 1889 că știu să se bucure și de roadele binefăcătoare ale păcii, că știu să muncască și să producă, că știu să se apropie, prin cultură și prin progres, de frații lor din occident.

Acum ca și atunci meritul lor va fi tot așa de mare, dacă nu mai mare.

Ori care ar fi rezultatul acestei suplice, Vă rog, Domnule Președinte al Consiliului, să o considerați ca pornită dintr'un simțământ de iubire pentru națiunea mea și să primiți încredințarea deosebitului respect ce vă păștrăsă al Domniei Văstre devotat serv,

Paris.

Alexandru Ciurcu.
229, Faubourg St. Honoré.

DIN LOCALITATE

Prețurile noastre în privința recoltei păioșelor în județul nostru s'au realizat cu totul.

Agricultorii d'aci au recoltat, anul acesta, mult grâu și orz și destulă secară și ovéz.

În unele comuni producțiunea unui hectar de asemenea păioșe trece peste 28 hectolitre (peste 2 kile la pogon). Cele mai multe holde produc între 1½—2 kile la pogon.

Calitatea variază. Nu e însă ordinară și grâne de 61 și 62 livre se găsesc în multe holde îngrijite.

Treeratul se urmărește cu activitate de mulți mari proprietari și arendași; d'asemenea și transportul la Brăila prin Căile Ferate.

Vagónele la gara Făurei — unde se încarcă multe produse din județele R. Sărat și Braila — lipsesc. Ar fi bine ca onor. Direcțiunea a C. F. R. să ia măsuri spre satisfacerea agricultorilor și comercianților ce expediază prin gara Făurei produse, dând, la acest important punct de încărcare de cereale, vagóne cu indestulare.

Seceratul și treeratul pân'acum s'au făcut în destul de bune condițiuni.

Porumbul e bun, și chiar foarte bun în unele părți din județ. Ca și aiurea, se simte mare necesitate de plóe. Dacă plóea nu va întârzia mult, vom putea avea și la porumb — ca și la grâne și órze — recoltă înbelșugătoare, mai cu deosebire la porumburile semănaute în două arături, din care una de toamnă și prășite la vreme, care sunt înalte, vigurose și având știuleți destui.

Se găsesc, nu e vorba, p'allocurea și porumburi puse târziu care vor da puțin rode.

În toți anii la epoca facerii alegerei de semințe de porumb la vremea ogoririi, și la semănarea porumbului, recomandam cu insistență facerea acestor lucrări de alegere și ogorire, precum stăruiam a învedera că, ați, numai acele porumburi pot fi sigure care se vor semăna cât de timpuriu posibil.

Mulți au urinat exemplele și povețele ce dau și pân'acum nimeni n'au regretat că au cheltuit cu alegerea semințelor și cu ogorirea locului destinat pentru a 'l ocupa în primăvara viitoare, cu porumb; precum nimeni nu s'au plâns că 'și au semănat timpuriu porumbul.

Rutinarii, cari se disting tot d'auna prin recolte proște precum și prin îndărătnicia lor, au creerul lor prea încăușat pentru a eși din relele lor apucături și a urma progresul. Ei nu voiesc a ști de știință. Nu e vorba că acești încăpăținați ai agriculturii, fac plugărie pentru a uă face; ei nu 'și dau sēma de ce fac și nici nu fac încercări sau cercetări agricole, ne cum a fi în corent cu progresul agricol. Rasa lor, însă, se înpuținează cu totul, din norocire.

Sunt însă nevoiași cari cu totă buna lor voință, în lipsă de mijloce, n'ajung nici uă dată a avea recolte înbelșugătoare sau cel puțin mijlocii. Acești desmoșteniți de sōrtă 'și ar avea întrēga lor scuză, dacă nu 'iam vedea, mai tot d'auna, făcēnd mai multe semănături de cât le permit mijlocele, fără a se gândi că a semăna prea târziu 10 pogóne porumb d e. e mai rău de cât a se mulțumi cu 5 pogóne puse însă de vreme și prășite de 2 ori înainte d'a le năbădi buruenele; d'asemenea mai convenabil le ar fi a se mulțumi cu mai puțin semănături de păioșe cultivate în bune condițiuni și recoltate la vreme, de cât a sgăria îndoită și întreită întindere de pământ pentru a recolta apoi numai paele și góza, și acēsta împrumutându-se pentru a lua lucrători streini cu ziua cu prețuri mari.

Timpul secetos a împedicat facerea ogórelor pentru semēnturile de toamnă. Cum ogórele, pentru a 'și produce bunele lor efecte, trebuesc a se face din vreme, reamintesc celor ce n'au făcut ogórele timpurii, așa dișe »sterpe,« a nu perde vremea, ci după prima plóe a începe acēstă importantă lucrare, de la care depindă — în mare parte — succesul viitoarelor semēnturi.

Plugarul înțelept se ocupă, din vreme, de lucrările agricole între acestea e și alegerea semințelor de toamnă ce se vor semăna în curēnd, între Sfintele Marii; să se alégă, dar, o dată cu treeratul, cele mai frumoșe, sănătoșe, cōpte, curate, și mai de soiul semințe aclimatate deja în țară.

Insecte cari să strice cerealele la rădăcină au fost nesimțitor de puține anul acesta. In schimb, însă, spicele de grâne și seară, înainte de complecta lor cocere, au fost în unele părți, bântuite de gândacii Anisopliete.

Acești gândaci s'au ivit și în alte județe și se ivesc în mai toți anii. Ei sunt destul de cunoscuți de toți agricultorii, precum se cunosc prin felul róderei și sugerei lor a bóbeler de grâu și seară pe unde au fost atacate de acest gândac — de preferință pe marginea hodelor de lângă porumburi, suhate, drumuri.

Anisoplia avicola

Acestei insecte — ca tutulor celor alte feluri de insecte stricătoare ce s'au ivit în hodelle noastre — i s'a consacrat în „Gazeta Sătenului“ amănunțite studieri.

Aflăm că cucuvaele mănăstirei din Băbeni, cântă amarnic de dorul zapciului, căci numai vizitiul său mai dă prin reședința acelei plăși, iar zapciul de loc.

Uă ciudată idee i veni, Dómnei Mariuța Hristodor V. Inpușcatu. Desperată de nișce pagube ce avusese sociul său, de profesiune comerciant în strada gărei, sau din alte pricini, decise a sfârși cu viața.

Dómna Mariuța Inpușcatu profită — în ziua de 16 Iulie — de absența sociului său, se închise în uă odae și dupe ce și inmue corpul cu gazul din uă lampă, și dete singură foc.

Indată ce simți arsurile și veni în mințe, inepu a striga și a cere ajutor.

Un servitor d'n curte, pătrunđend în odae, reuși a stinge focul.

De și are sânul și bărbia arse, dar se speră că va scăpa de mórtea.

În ziua de 17 Iuliu se făcu alegerea delegaților pentru consiliul comunal.

Lista opozițiunei unite reuși cu 315 voturi contra 1.

La parchet sa denunțat că cărciumarul Petrache, din strada Gărei, ar fi omorât un Italian și l ar fi băgat în o privată.

Procurorul a început cercetarea faptului și ascultarea martorilor chiar ađi.

Vom reveni.

Alegerele pentru consiliul comunal se vor face în zilele de 31 Iulie pentru col. I și la 2 August pentru col. II.

Zapciul colectivist al plășei Marginea de jos și Orașul, Enache Licoenescu, a fost pus în pozițiune d'ași da demisiunea. Locul e vacant.

Monitorul oficial dă următoarea scire:

Radu Meldoveanu, din comuna Domnița, județul R. Sărat, după o zăcere de 3 zile a încetat din viață. Subprefectul respectiv comunică că ar fi murit din cauza bătăei suferită de la Tânase Alexandrescu, sergent major al companiei de dorobanți Balta-Albă.

Ni se spune că Procurorul însoțit de medicul județului ar fi constatat că mórtea lui Radu Moldovénu, n'ar fi fost pricinuită din bătăe.

D-l V. Petrescu, ajutorul subprefecturei Gradiscea Râmnicu de jos, s'a numit șef de biúrou al cancelariei Prefecturei, în locul d-lui Pavel Zisu care se transferă ca ajutor al suprefecturei Marginea de jos Orașul.

Aceste schimbări le obținú d-l Prefect Negulescu în urma cererelor sale adresate Ministerului de Interne. (Decret No. 1915).

D-l Alecu Ciochină s'a numit comisar al Guvernului pe lângă casa Creditului agricol din jud. R. Sărat, în locul d-lui I Cariadi trecut în postul de șef al depositului Tutunurilor din județul R. Sărat.

Ni se spune că drumurile pe la munte sau îndreptat.

Pricina e că Prefectul a plecat în aceste părți. L poftim a vizita și părțile de la câmp, indată ce lucrările agricole se vor mai inpuțina, pentru scopul arătat mai sus!

Vendđerile pe loc de grâne și seară au început din săptămána trecută.

S'a vendut grâne de 60 la 62 libre cu prețul de 10 lei 75 bani la 11 lei 50 bani hectolitru loco gara învecinată.

Secara cu 5 lei hectolitru.

Cu toate spusele altora, noi socotim că prețurile se vor mai urca, de óre-ce recolta în Francia e pe jumătate stricată și în Germania și Ungaria nu e escelentă.

Mai mult chiar, un prieten priimi uă comunicare de la uă persoană, din Francia, în pozițiune d'a fi bine informată care arată că se crede că pentru anul acesta se va ridica taxa asupra importărei de cereale de óre-ce recolta e rea în Francia. C.

DIN ȚARĂ

Fiind că în zilele de 7 până la 31 August se vor ține în Brașov, cursuri publice de industrie casnică, ar fi bine a se trimete câte unul sau doi învățători de județ, spre a asista la aceste interesante cursuri.

În mai multe părți ale țerei lipsa ploilor e foarte simțită. Porumburile semămate de vreme și prășite la timp sunt încă bune; vor

da însă uă recoltă mijlocie dacă nu vor avea, săptămâna acésta, o înbelșugătoare plœe, iar cele târzii, cu totă ploia ce vor putea avea, vor da uă recoltă forte inferiôră.

In unele localități din județul Putna, Bacău etc. se vëd multe holde de porumb îngâlbenite, arse de secetă; în altele d'abia de 2 palme cu spicul aprôpe uscat și fără le gëturi sau forte rari.

Seceratul — afară de al meiului care încă nu e copt — e aprôpe terminat în tôte regiunile de câmp și podgorii ale țerei. Lipsa brațelor a fost forte simțită. Ca în toți anii au venit mulți muncitori cu ziua unguri. Treeratul cu mașini în părțile de dincoace de Milcov, a început din întăia jumătate a acestei luni. Peste Milcov treerishul d'abia acum începe prin unele localități. Sătenii încă n'au pus în arii.

Recolta productelor păioșe, în privința calității și cantității, e forte diferită nu numai în diferitele județe ale României, dar chiar în moșiele din'aceiași plasă. Acésta a depins de modul cum s'au cultivat, de pământul în care s'au semănat, de cantitatea și timpul când a plouat, de intensiunea furtunelor, răceleii din timpul înfloririi etc.

Grindina a cădüt în multe localități, caudënd pierderi însemnate. Multe holde de grâne și secări care se distingeu prin uă vegetațiune exuberantă — precum unele din județele Buzău, Prahova, Ilfov etc — au dat bóbe forte șistase, ușóre, de óre ce căduser de ploi și furtuni, adunându-se și treerându-se forte rêu.

Dupe șcirele ce ne sosesc, din diferite părți, dacă grânele au dat, anul acesta, — vorbim în general — uă recoltă cantitativ înbelșugătoare, calitatea e mijlocie. Au eșit cam ușóre. Din'acéstă pricină grânele grele și cu bobul frumos vor fi forte căutate anul acesta.

Se crede că părțile de sus a le Moldovei și județul R. Sarat, vor da cea mai frumoșă recoltă atât cantitativ cât și calitativ.

Aflăm că iarăși Focșanii și înprejurimele sale au fost bântuite de grindină de mare mărime.

Majestățile lor Regele și Regina lipsesc din țară.

M. S. Regele face la Groeffenberg uă cură hidrotetică, unde aerul de munți 'i face mult bine.

M. S. Regina va face băi de mare pe cós-ta Iutlandei.

Fabrica de postavuri din Azuga a ars. Cel ce a pus focul — un lucrător — a fost prins la Brașov și se dice că ar fi fost pus de alți fabricanți din străinătate de postavuri a face acéstă mișelie.

Sinaia e, în acéstă epocă, capitala țerei; acolo e ađi centrul de activitate administrativ și politic. In București puțină lume a rămas care s'î respire infectul său aer și miros de vară. La Sinaia e lume forte multă.

Mulți se intrébă că de ce Ministerele și mai ales cel de interne sunt aprôpe pustii.

Causa e că toți se găsec la Sinaia. Acolo ni se spune, că d-l Prim Ministru Rosetti lucréză, cu mare activitate, la mai multe proiecte de legi.

Din Sinaia aflăm că d-l P. Carp a terminat proiectul său de lege asupra etalonului de aur și că luna viitoare va intruni, în București, principalii bancheri din țară pentru a le supune proiectul său de lege.

Din cauza mai ales a marelor călduri, angina ditterică bântue în mai multe județe, precum Putna, R Sarat, etc. C.

Buletin Comercial.

In portul Brăila în ziua de 19 Iulie 1888 s'au făcut următoarele cumpărări:

Felul	Hectol	Libre	Prețul	Observații
Grâu nou	900	58	10 15	Mag.
"	1500	60	11 40	"
"	1850	59 1/2	11 40	"
"	2000	60	11 20	"
"	3100	61	12 05	"
"	1300	58	10 50	"
" vechiu	5150	59	10 75	"
" "	1820	58 1/2	9 25	Șlep
" nou	1500	62 1/4	12 25	Mag.
Gr. cu termin	2500	62	12 40	"
" "	7000	60	11 20	"
Porumb	1550	58 1/4	7 25	Mag.
"	1630	57 1/4	7 15	"
"	4000	57 1/2	7 15	"
"	1800	58	7 25	"
"	1770	62 1/4	7 95	Caic
"	4700	58 1/4	7 50	"
"	3600	58 3/4	7 45	"
"	2250	59	7 20	"
"	6800	58 1/2	7 30	Mag.
"	3000	61 3/4	7 55	"
"	2100	61 3/4	7 70	"
Secară	1400	55	5 70	"
"	900	58 1/2	6 40	"
"	800	57	5 80	"

NB). In privința prețurilor vënderei de cereale în portul Brăila, observăm că diferitele buletine de vënderi ce se trimet, autografiate, agricultorilor, deși copriind operațiile făcute în aceeași ăi, — dar spre marea noastră mirare — ele au o diferență însemnată în prețuri, greutăți și cantități.

Avis persónelor interesate!

MISCELLANEA

CĂLDURELE ÎN ACĂSTĂ VARĂ. În părțile nemuntoase ale României căldura a fost mare în această vară și s'au vădit mai multe cazuri de insolațiune. În unele părți a le lumii căldura a fost și mai mare; ast fel la Calcuta termometrul s'a ridicat până la 65 grade de căldură, la umbră. Se înțelege că această căldură, așa de eșecțional de mare, a împiedicat ori ce afacere în acele părți a le Indiei.

CYCLAMEN PERSICUM GRANDIFLO-

RUM. Non-ile varietăți de Cyclamen de Persia se disting prin frumósesele lor frunze și flori foarte mari și de un colorit variat, înflorind mai mult.

Precum arată gravura relativă din această pagină, florile sunt bine ținute pe petiolul lor și nu se găsesse acoperite sub foi, precum se observă la unele varietăți ordinare.

Ciclame-nul e vivace prin tuberculele sale care trebuiesc adăpostite de ger, e destul de rustic și recomandabil pentru cultura în glastări.

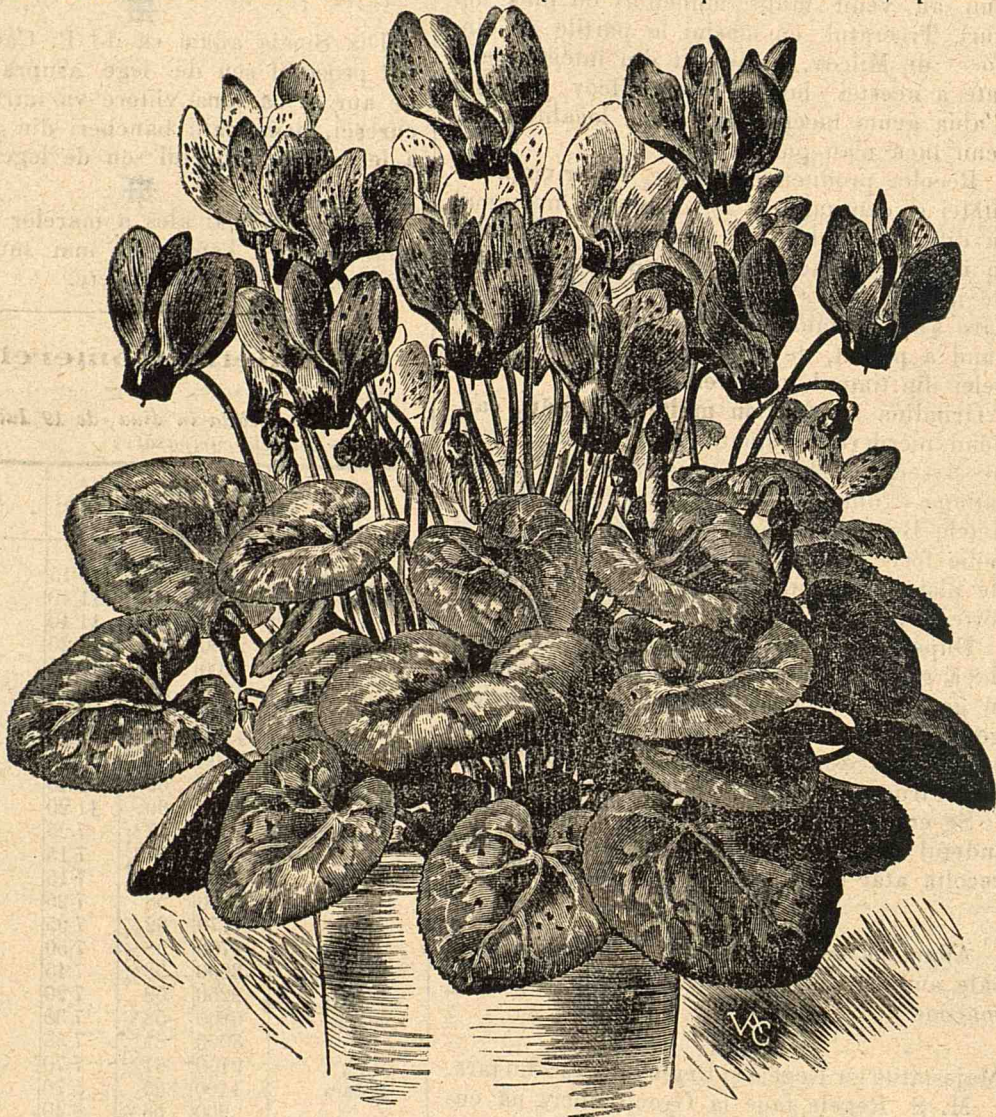
LIMONADĂ USCATĂ. P'aceste vremuri căldurose limonada de lămâe e mult întrebuințată. Cei pe cari ocupațiunile 'i rețin mai toată ziua, pe câmp și cari n'au cu ce alt a se răcori de cât cu apa din puturi,

vor fi foarte mulțumiți dacă vor avea în buzunar „limonada uscată“ din care, punând în un pahar cu apă preț de uă lingură de masă, să și facă uă gustósă și răcoritoare limonadă. Această limonadă uscată e efină și bună, compunându-se din:

150 grame zahăr, 5 grame acid citric și 10 picături ezeuță de lămâe.

CERNÉLA PENTRU INSEMNAT RUFELÉ Dupe ce s'a frecat cu săpun și s'a călcat cu fierul partea pânzei unde se va marca, pentru a se putea scrie ca și pe hăr-

tie, se scrie cu un condeiu muiat în următoarea soluțiune:

— 2 părți de nitrat de argint (piatra Iadului) topit în 7 părți de apă de plôe și puțină gumă arabică.

Slovele ast fel scrise se înegresc cu cât stau mai mult la aer și cu cât se spală rufa.

Un econom român.

